

Bondsvoorzitter Drent: sterke behoefte aan kader

Jubileumduel van schakers met Aken

Van onze medewerker
GENE JACOBS

BRUNSSUM - Zondag viert de Limburgse Schaakbond zijn vijftig jarig bestaan. Om 14 uur is er het stadhuis te Brunssum een ontvangst door het College van B. en W. en om 15 uur een schaakontmoeting in Concordia aan de Prins Hendriklaan met de Aachener Schachverband.

totaal zullen zestig Limburgse schakers meespelen. Aan de eerste bord zit een selectie van Limburgse sterkste schakers. Het eerste bord wordt ingenomen door Alex van Aken, die door zijn successen een goede stimulans gaf aan het Limburgse schaakleven. Niet voor niets

was hij 20 keer Limburgs kampioen. Verder spelen in deze selectie mee: Jacq Renet, de huidige kampioen, Henk Temmink, Louis Stortelder, Ties Veugen, Han Janssen, Antoon Notten, Jan Arnold, Harrie Engel en Har Hageman.

De schaakbond beleefde vooral in de

oorlogsjaren een moeilijke tijd, die zijn weerslag kreeg in de competitiewedstrijden. Een grote bloei kende de bond in de jaren 1936/1937, ten tijde van de match om het wereldkampioenschap tussen Aljechin en Dr. Max Euwe, van wie de laatste won.

De schaakverenigingen schoten toen als paddestoelen uit de grond en menige vereniging viert in deze tijd het veertigjarig bestaan.

Een tweede opbloei kwam tijdens de wereldkampioenschapsmatch tussen Boris Spasski en Robert Fischer. „Het ledental ging met sprongen vooruit en voor het eerst passeerde men de 1000 leden”, aldus Wim Drent, de huidige voorzitter van de bond. Evenals in de vooroorlogse jaren ontstonden ook nu nieuwe verenigingen, die echter niet allemaal de weg vonden naar de Limburgse schaakbond. Het Fischereffect kende evenwel ook zijn einde en jammer genoeg daalde het aantal leden tot 830, mede doordat slechts enkele verenigingen de ledentoevlod goed wisten te verwerken.

Kader

„Het euvel van deze tijd”, beweert Wim Drent. „Veel te weinig schakers bieden zich aan voor het vervullen van een bestuursfunctie.

De mogelijkheden om een geschoolde bestuurder te worden via opleidingen door de KNSB zijn er. Helaas maakt men er geen of nauwelijks gebruik van. Wil men club of bond groot maken, dan is het noodzakelijk, dat meer schakers zich op bestuurlijk niveau met de vereniging gaan bemoeien”.

Dan slechts is het zijns inziens mogelijk de nieuwe leden goed op te vangen en te behouden. Nu vinden slechts enkelen van het legertje recreatieschakers hun weg naar de vereniging. De meesten van hen denken, dat zij voor een vereniging niet goed genoeg zijn. Niets is evenwel minder waar. Nieuwe leden zijn bij iedere vereniging welkom. Het probleem waarmee men kampt is de opvang en dat komt omdat iedereen zozeer in zijn partij verdiept raakt, dat hij geen of nauwelijks oog meer heeft voor zijn omgeving. Schakers zijn nu eenmaal geen pratser.

Subsidie

Jammer vindt de LSB-voorzitter ook, dat er regelmatig nog verenigingen hun bondslidmaatschap opzeggen. In vele gevallen speelt de financiële bijdrage hierin een rol. Het ledenverlies hierdoor en tevens het feit, dat vele verenigingen over een aantal „zwarte” leden beschikt, zorgt ervoor, dat de bond de voor subsidie vereiste grens van duizend leden maar niet kan bereiken. Het gevolg hiervan is, dat de bijdrage per geregistreerd lid dan weer omhoog geschreefd wordt, omdat de begroting toch sluitend gemaakt moet worden

„Gelukkig is het aantal leden stijgend”, weet Wim Drent te vertellen. „De 900 zijn we inmiddels weer gepasseerd. We beschikken over 190 aspirantjeugdleden. Hun leeftijd ligt beneden de zestien jaar. Verder hebben we nog 90 seniorjeugdleden. Het schaakniveau van velen van hen is zeer hoog. Ik denk hierbij vooral aan Han Janssen, de kersverse nationale jeugdkampioen. Verder aan Rudy Douven en Timo Elbers en zo zijn er in iedere vereniging een of meer jeugdschakers, die routiniers in het stof laten bijten. We hebben enkele typische jeugdverenigingen, zoals VSM, Grubbenvorst en Haelen. Ook in de nationale competitie draait Limburg goed. VSM in de eerste klasse; KNSB, Brunssum en Gess in de tweede klasse. Hpelijk plaatst Schaesberg zich nu ook in het schaakwalhalla, maar dan zal het de promotiecompetitie moeten winnen”.

Al met al is Wim Drent tevreden. Hij hoopt nog steeds op nieuwe actieve bestuurders in de verenigingen. Pas dan kan de groei goed beginnen.

Wim Drent als oplettend toeschouwer bij een schaakwedstrijd